

РЕШЕНИЕ

№ 12430

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4543** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ГД на НАП/ С., подадена от юрк. Г., срещу Решение № 1203 от 08.03.2024 г., постановено по НАХД № 16108/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции. Направено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатското възнаграждение от ответната страна.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата. Ответникът – „Тибиел“ ЕООД в писмен отговор, депозиран на 30.04.2024 г. от адв. М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. М., която оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че

касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 725108-F725340/10.10.2023 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 във връзка с чл. 86, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на „Тибиел“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 103 785, 05 лева на основание чл. 180а, ал.1 ЗДДС.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена проверка на 28.06.2023 г., назначена с Резолюция № П-22222523023429-ОРП-001/07.02.2023 г., от контролните органи на ТД на НАП С. е установено, че „Тибиел“ ЕООД в качеството му на получател на услуги по чл. 82, ал. 2, т. 3 и чл. 163а ЗДДС е издало протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС в срока по чл. 117, ал. 3 ЗДДС, но същите не са отразени в дневниците за покупки и дневниците за продажби за данъчния период месец октомври 2022 г., за който са издадени. Протоколите не са включени и при определянето на резултата за данъчен период месец октомври 2022 г. в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС, като дължимият ДДС по тези протоколи не е начислен в срок.

При преглед на отчетните регистри контролните органи установили, че в дневника за покупки и в дневника за продажби за данъчен период месец октомври 2022 г. и до момента не са отразени протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС, а именно Протокол №[ЕГН]/01.10.2022 г. и Протокол № [ЕГН]/05.10.2022 г.

Прието е, че „Тибел“ ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗДДС- да издаде в изискуемите срокове данъчни документи (протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС), но не е отразило същите в отчетните регистри - дневник за покупки и дневник за продажбите и в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС за месец октомври 2022 г. Съгл. чл. 86, ал. 2 ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ.

Протоколите не са отразени в отчетните регистри за месец октомври 2022 г. и не участват при определянето на резултата в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС за данъчен период месец октомври 2022 г. За получените услуги лицето има право на пълен данъчен кредит на основание чл. чл. 68, ал. 1, т. 4 ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 23 ЗДДС. Нарушението е извършено на 15.11.2022 г. и е установено на 28.06.2023 г. в хода на проверката. Поради това, на 01.09.2023 г. е съставен АУАН № F725340, а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че в административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на производствените правила, тъй като в АУАН и НП не е посочена дата на извършване на нарушението. Приел е, че в случая не се касае за неизпълнение на задължението на дружеството да начисли ДДС, а за допуснатата техническа грешка в данните в отчетните регистри, която не води до начисляване на данъка. Счита, че в случая следва да се приложи 28 ЗАНН.

Решението на СРС е неправилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Не се спори от дружеството, че е получател на услуги по чл. 82, ал. 2, т. 3 и чл. 163а ЗДДС и за него съществува задължение да начисли ДДС за съответната доставка.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 86, ал. 1 ЗДДС, регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като:

1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред;
2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период;
3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Начисляването на ДДС по чл. 86, ал. 1 ЗДДС представлява сложен фактически състав, който изисква кумулативното наличие на всички предпоставки по т. 1, т. 2 и т. 3 от разпоредбата. Безспорно „Тибиел“ ЕООД е издало протоколите по чл. 117, ал. 1, т.1 ЗДДС в срок и е изпълнило задължението си по чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗДДС. По Протокол №[ЕГН]/01.10.2022 г. /л. 21/ размерът на дължимият ДДС е 82 808 лева, а по Протокол № [ЕГН]/05.10.2022 г. 1 992 892. 98 /л.22/. Протоколите не са включени при определянето на резултата в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС за данъчен период месец октомври 2022 г. Противно на твърдяното от санкционираното дружество, видно от представените с въззивната жалба дневници за покупките и продажбите за периода 01.03.2022 г- 31.10.2022 г. /л.10 и л. 15/, в тях е посочен само Протокол №[ЕГН]/01.10.2022 г. като размерът на дължимият ДДС е 0, а Протокол № [ЕГН]/05.10.2022 г. изобщо не е отразен.

Не се споделят изводите на съда, че се касае за техническа грешка. Касае се не просто за грешно отразяване в отчетните регистри, а за липса на отразяване на Протокол № [ЕГН]/05.10.2022 г. с дължим ДДС за доставката 1 992 892. 98 лева. В случай на действително допусната грешка дружеството разполага с реда по чл. 126, ал. 1 и сл. ЗДДС за отстраняването ѝ, но процедура не е проведена. Налице е неизпълнение на дружеството на задължението му по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС, като неотразяването и неправилното отразяване на документи в отчетните регистри не е отстранено по реда чл. 126, ал. 1 и сл. ЗДДС. Фактическият състав по чл. 86, ал. 1 ЗДДС не е изпълнен, поради което ДДС не е начислен в срока по чл. 125, ал. 3 ЗДДС.

Неправилно въззивният съд е приел, че в АУАН и НП не е посочена дата на извършване на нарушението. Видно от тяхното съдържание, в АУАН и НП е отразено, че датата на извършване на нарушението е 15.11.2022 г. Изискуемият реквизит по чл. 42, ал. 1, т. 3 ЗАНН, съответно чл. 57, ал 1, т. 5 ЗАНН, е посочен в актовете и е правилно определен.

Настоящата инстанция счита, че в случая не може да бъде приложен чл. 28 ЗАНН. Касае се за неначисляване на ДДС в особено големи размери. Нарушението е формално и не изисква да са настъпили неблагоприятни последици за фиска. Освен това по делото се съдържат доказателства, че този вид нарушение не представлява изолиран случай в практиката на дружеството. Деянието не разкрива по –ниска степен на обществена опасност от обичайната.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и води до извода, че „Тибиел“ ЕООД е извършило нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС. За нарушението, извършено от лице, което е платец по глава осма от ЗДДС и имащо право на данъчен кредит, е наложено кореспондиращото му наказание по чл. 180а, ал. 1 ЗДДС, индивидуализирано спрямо

общия размер на неначисления данък, който е 2 075 701, 04 лева.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че Решение № 1203 от 08.03.2024 г., постановено по НАХД № 16108/2023 г. по описа на СРС е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции в общ размер от 200 лв., определен на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1203 от 08.03.2024 г., постановено по НАХД № 16108/2023 г. по описа на Софийски районен съд и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 725108-F725340/10.10.2023 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С..

ОСЪЖДА „Тибил“ ЕООД да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите сумата от 200.00 /двеста/ лева разноски за двете съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.